Στην Αργολίδα κυριαρχεί ο ενταφιασμός ήδη από τη Μυκηναϊκή εποχή, αντίθετα με την αττική πρακτική της καύσης των νεκρών. Στις περισσότερες ΠΓ ταφές έχουν χρησιμοποιηθεί κιβωτιόσχημοι τάφοι, με επένδυση και κάλυψη από χονδροειδείς λίθινες πλάκες. Συναντούμε επίσης ταφές σε πίθους, αλλά η μέθοδος αυτή χρησιμοποιήθηκε τον 8ο αι. Σε άλλες περιοχές ο εγκιβωτισμός σε πίθους περιοριζόταν στις παιδικές ταφές, ενώ στο Άργος είναι πολύ χαρακτηριστική η χρήση τεράστιων χονδροειδών πίθων για τον ενταφιασμό ενηλίκων. Τοπική ιδιαιτερότητα αποτελεί και η συνήθεια να χρησιμοποιούνται ξανά παλιότεροι πίθοι ή κιβωτιόσχημοι τάφοι για νεότερες ταφές. Έτσι πολλοί τάφοι έχουν χρησιμοποιηθεί διαδοχικά έως και τρεις φορές.

Το σώμα του νεκρού τοποθετείτο συνήθως με τα πόδια του μαζεμένα στο στήθος ή ελαφρά συνεσταλμένα. Σε αρκετούς τάφους βρέθηκαν χάλκινα κοσμήματα *in situ*. Πρόκειται για δαχτυλίδια, ενώτια και περόνες, που φοριούνταν από άνδρες και γυναίκες. Οι περόνες είναι εξαιρετικής ποιότητας, με ιδιαίτερα περίτεχνη επεξεργασία. Μία από τις ωραιότερες, που βρέθηκε στις Μυκήνες μαζί με ΠΓ Ι αγγεία, είναι πρωτοποριακή σε σύγκριση με τις αντίστοιχες αττικές σε τρία σημεία: η κεφαλή είναι πλέον δικωνική, ορίζεται από δύο δακτυλίους, έναν από κάθε πλευρά, ενώ η απόληξή της παίρνει τη μορφή μικροσκοπικού αγγείου.

Αντικείμενα κατασκευασμένα από πολύτιμα μέταλλα συναντάται, όσο γνωρίζουμε, μόνο στο Άργος και στην Τίρυνθα. Χρυσά κοσμήματα έχουν βρεθεί σε πολλούς αργείτικους τάφους της ΠΓ ΙΙ: μια χάντρα στον τάφο 16, δύο σφηκωτήρες στον τάφο 106/1 και δύο ενώτια σε άλλον τάφο. Μια σπείρα από χρυσό σύρμα βρέθηκε στον τάφο 2 της Τίρυνθας (της ΠΓ Ι), μαζί με τα υπολείμματα μιας μεγάλης σιδερένιας περόνης με ελεφαντοστέινη κεφαλή και επένδυση. Η παλιότερη ταφή του τάφου XXIII της Τίρυνθας ανήκει πιθανότητα στην Πρώιμη Γεωμετρική εποχή, δεν διασώθηκαν αγγεία, βρέθηκαν όμως: ένα περιδέραιο με ψήφους από οστό και φαγεντιανή, τρεις σιδερένιες αιχμές δοράτων, τμήμα σιδερένιου εγχειριδίου, 9 χάλκινα δαχτυλίδια και μια ακόμη χάλκινη περόνη πολύ καλής ποιότητας.

Στο Άργος οι γνώσεις μας δεν περιορίζονται μόνο στους τάφους. Έχει βρεθεί και τμήμα ενός αψιδωτού κτηρίου, η καταστροφή του οποίου χρονολογείται στην ΠΓ ΙΙ με βάση έναν μεγάλο αριθμό αγγείων. Το Άργος της περιόδου αυτής ήταν ήδη μια καλά οργανωμένη *πόλις* , όπως φαίνεται από το γεγονός ότι κάτω από το κτήριο αυτό βρέθηκαν πέντε διαδοχικά στρώματα πρωτογεωμετρικής κατοίκησης. Δεν γνωρίζουμε όμως ακόμη πότε κτίστηκε το οίκημα και για ποιό σκοπό.